

at indvende imod, at man nu ogsaa her slutter sig til denne sidste Fremgangsmaade. Der er endnu en Omstændighed, som forekommer mig i saa Henseende at være meget vigtig, og det er den, at der nu foreligger et Regnskab fra Krigsministeriet for 1866—67, der, saavidt jeg kan skønne efter det Kjendskab, som jeg har til det — jeg har ikke haft Leilighed til at gennemgaae det i dets Details — fuldstændigt fyldestgør de Forordninger, der kunne stilles til et Statsregnskab. Jeg troer derfor, at man kan være rolig for, at der ikke nogenstunde i Fremtiden vil fremkomme saadanne cursortfste eller kortfattede Oversigter over Regnskabet som dem, vi tidligere have seet fremkomme fra det omtalte Ministerium.

Der er allerede af den ærede foregaaende Taler blevet gjort opmærksom paa, at det første Indstillingspunkt fra Udvalget egentligt ikke længere passer, idet der allerede er afgivet ikke blot Betænkning af Statsrevisionen over Regnskabet for 1864—66, men ogsaa en Betænkning af det her nebfatte Udvalg angaaende denne Beretning. Men det forekommer mig, at heller ikke Indstillingen Nr. 4, nemlig Opfordringen til Krigsministeren om at see Ministeriets Bogføring og Regnskabsafleggelse saaledes indrettet og udført, at Regnskabet saavel i det Hele som i dets enkelte Dele paa det Næste kan slutte sig til Finantsloven og være ledtaget af saa fuldstændige Oplysninger om Enkelthederne, at Statsrevisionen sættes istand til at prøve enhver Udgift og Indtægt og at bedømme dens Overensstemmelse med de ved Bevillingerne givne Forudsætninger, passer synderligt længere. Denne Indstilling var ganske vist af nogen Betydning og fuldtvelf motiveret, da den blev vedtagen i forrige Aar i Folkethinget, men, efterat nu Krigsministeriets Regnskab for 1866—67 foreligger, forekommer det mig, at den ikke mere behøves; thi, hvad man i den beskriverer, er allerede præsteret ved Regnskabet for den første Periode, hvori det kunde præsteres, idet Statsregnskabet for 1864—66 var afgivet tidligere. Jeg skal derfor henstille til den ærede Ordfører, om det ikke, efter hvad der foreligger, skulde være overflødigt nu at gjentage Indstillingen under Nr. 4.

Ordføreren: Ja, de Henstillinger, der saaledes ere stete af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) og af den ærede sidste Taler, skulle naturligviis blive tagne under Overveielse af Udvalget, efter at denne 1ste Behandling er sluttet.

Formanden: Jeg skal dog spørge, om jeg har opfattet det 12te kongevalgte Medlem (Fischer) og den 1ste Landsthingsmand for 2den Areds (Bjerring) rigtig, saaledes at de ønske de tvende af dem omtalte Indstillinger satte under Afstemning.

Fischer: Ja, jeg ønsker Afstemning over det 1ste Indstillingspunkt, idet det forekommer mig, at der ikke kan være Tvivl om, at det nu bør udgaae.

Formanden: Jeg veed ikke, om jeg ogsaa har opfattet den 1ste Landsthingsmand for 2den Areds rigtig, saaledes at han ønsker Afstemning over Indstillingen under Nr. 4.

Bjerring: Jeg vil ikke gjøre nogen Forbring i saa Henseende ved denne Behandling. Jeg antager, at Udvalget vil overveie dette Punkt inden næste Behandling og saa muligt gjøre en forandret Indstilling derom.

Ordføreren: Hertil skal jeg ganske slutte mig. Det er jo muligt, at der kan see saadanne Modificationer i de omtalte tvende Indstillingspunkter, at de ville kunne tilfredsstille de ærede Talere og andre Medlemmer, der maatte dele deres Anskuelser, uden at Indstillingerne derfor behøve ganske at bortfalde. I alt Fald er der jo Intet tabt ved, at disse to Indstillingspunkter ikke udstemmes under denne Behandling.

Fischer: Jeg skal efter den ærede Ordførers Driste gjerne frasalbe min Begjæring om særskilt Afstemning over det første Indstillingspunkt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, efterat Formanden havde gjentaget sin Bemærk-